

بررسی تأثیر رویکرد سنجش برای یادگیری بر عملکرد ریاضی دانشآموزان پسر پایه هشتم ناحیه یک شهر همدان در سال تحصیلی ۹۴-۹۳

رضا یادگارزاده*
 محمود فرهادیان**

چکیده:

این پژوهش با هدف بررسی تأثیر رویکرد سنجش برای یادگیری بر عملکرد تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان پسر پایه هشتم ناحیه یک شهر همدان انجام گرفت. از روش تحقیق نیمه آزمایشی با گروههای آزمایش و گواه در جامعه آماری دانشآموزان پایه هشتم در سال تحصیلی ۹۳-۹۴ استفاده شد. ۱۵۰ نفر از دانشآموزان با روش نمونه‌گیری خوشای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزار تحقیق شامل دو آزمون معلم‌ساخته و سه آزمون تکوینی بود. در تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون t (تی) تکنمونه‌ای، t (تی) گروههای مستقل، t (تی) زوجی، تحلیل Anova (آنووا) و کودور-ریجادسون ۲۱ استفاده شد. ضربی پایابی پیش‌آزمون ۰/۸۸ و پس‌آزمون ۰/۸۵ بود. تحلیل سؤال اول پژوهش نشان داد بین میانگین نمره‌های دانشآموزان دو گروه در پیش‌آزمون، تفاوت معنی‌داری وجود نداشت و میانگین نمره‌های هر دو گروه بالاتر از سطح متوسط بود. بررسی سؤال دوم نشان داد که به کارگیری مراحل پنج‌گانه «رویکرد سنجش برای یادگیری» و بازخوردها بر عملکرد تحصیلی ریاضی دانشآموزان تأثیر مثبت داشت و میانگین نمره‌های دانشآموزان گروه آزمایش بالاتر بود. در توصیف سؤال سوم می‌توان گفت این رویکرد با شرایط مدرسه‌های استان سازگاری دارد.

واژگان کلیدی: سنجش، سنجش برای یادگیری، تدریس، یادگیری، عملکرد تحصیلی ریاضی

* دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش ریاضی دانشگاه پیام نور مرکز کرمان (نویسنده مسئول)
h48yadegarzadeh@gmail.com

** استادیار گروه ریاضی دانشگاه پیام نور مرکز کرمان

مقدمه و بیان مسئله

منطق برنامه‌ریزی درسی و تجرب گوناگون تغییر و اصلاح نظامهای آموزشی در جهان و ایران همواره نشان داده است که از مهم‌ترین عوامل احراز موفقیت در اصلاح نظام آموزشی و ایجاد تغییر بنیادی در کیفیت تدریس و یادگیری مدرسه‌ای، همانا بهبود بخشیدن نظام امتحانی، سنجش و قرار دادن آن در جهت نظریه‌های تعلیم و تربیت و هدف‌های غایی آموزش و پرورش کشور است (خلخالی، ۱۳۷۵: ۶).

از نظر تاریخی، اصطلاح ارزشیابی تکوینی که نقش عمده آن پدید آوردن مواد آموزشی در بهترین حد خود است، در سال‌هایی نه‌چندان دور از سوی اسکریون^۱ (۱۹۶۷) وضع شد. وی از این اصطلاح برای روشن‌تر ساختن مفهومی استفاده کرد که به وسیلهٔ کرانباخ^۲ (۱۹۶۳) پدید آمده بود (مهجور، ۱۳۷۴: ۷۳). با توجه به اینکه ارزشیابی تکوینی، گستردگی زیادی یافته و به طور عمده بر یادگیری، متمرکز شده است؛ مفاهیمی مانند سنجش برای یادگیری و سنجش به عنوان یادگیری با هدف بهبود یادگیری و کاهش اثرات مخرب سنجش یادگیری به وجود آمده‌اند.

در ادبیات علوم آموزشی، از سنجش تعاریف متنوعی شده است. نشریه سال ۱۹۹۲ یونسکو و فرهنگ آموزش و پرورش هیلز، سنجش^۳ را این‌گونه تعریف می‌کند: فرآیند سنجش نقش فراهم کردن شواهد معتبر از عملکردهای یادگیری را ایفا می‌کند که منظور از آن، آگاه کردن دانش‌آموزان از پیشرفت تحصیلی و نقاط قوت و ضعف خود، همچنین تسهیل امکانات یادگیری بیشتر و با تشخیص احتمال دسترسی به سطح معینی از یادگیری است (خلخالی، ۱۳۷۵: ۶).

به طور کلی، سه هدف مجزا اما دارای ارتباط درونی، برای سنجش کلاسی می‌توان بر شمرد: سنجش برای یادگیری^۴، سنجش به عنوان یادگیری^۵ و سنجش یادگیری^۶. با توجه به هدف پژوهش، به تبیین و توضیح رویکرد سنجش برای یادگیری پرداخته می‌شود. در تعریف سنجش برای یادگیری، نایت^۷ (۲۰۰۸) به نقل از گروه اصلاح

¹. Scriven

². Cronbach

³. Assessment

⁴. Assessment for learning

⁵. Assessment as learning

⁶. Assessment of learning

⁷. Knight

سنجش می‌گوید: سنجش برای یادگیری، فرایند جستجو و تفسیر شواهدی است برای استفاده فراگیران و معلم‌انسان به منظور تصمیم‌گیری در مورد اینکه فراگیران در چه مرحله‌ای از یادگیری هستند، نیاز دارند به کجا بروند و تعیین بهترین روش برای رسیدن به هدف مورد نظر است. با این توصیف، سنجش برای یادگیری در طول فرایند یادگیری به وقوع می‌پیوندد. سنجش برای یادگیری، برای دستیابی هر دانش‌آموز به درکی روش‌ن طراحی می‌شود، به گونه‌ای که معلمان بتوانند درباره آنچه می‌توانند برای کمک به پیشرفت دانش‌آموزان انجام دهند، تصمیم بگیرند. با اینکه دانش‌آموزان به روش‌های انفرادی و منحصر به فردی یاد می‌گیرند، در عین حال، الگوهای ارتباطی و پیش‌پندارهای قابل پیش‌بینی وجود دارد که برخی از دانش‌آموزان ممکن است در حرکت در طول پیوستاری از ابتدایی تا خبرگی، آنها را تجربه کنند. در سنجش برای یادگیری، معلمان، سنجش را به عنوان ابزار جستجو برای پی بردن به آنچه آنها درباره دانش و آگاهی دانش‌آموزان و آنچه آنها قادر به انجام آن هستند و اینکه چه سردرگمی‌ها، پیش‌پندارهای، یا خلاصهایی ممکن است داشته باشند، مورد استفاده قرار می‌دهند (ایرل و کاتز^۱، ۲۰۰۶).

چنین فعالیت‌هایی برای یادگیرنده آشکار خواهد کرد که در پایان کار از او چه انتظاری می‌رود. سپس معلم، یادگیرنده را با دسترسی مداوم به بازخوردهای توصیفی آماده می‌کند که هیچ‌گونه نمره‌دهی یا رتبه‌بندی در آن وجود ندارد بلکه عمدتاً شامل راهنمایی‌های خاص برای یادگیری بیشتر و بهتر است. بنابراین، اساس بر ایجاد زمینه برای یادگیری، خودسنجی و حرکت هدفمند است. از این راه، سنجش برای یادگیری، دانش‌آموزان را در مسیر یادگیری حفظ کرده و آنها را در رسیدن به آنچه می‌خواهند یاری می‌دهد. سنجش برای یادگیری کمک می‌کند که شکاف بین آنچه آنها می‌خواهند بدانند و آنچه می‌خواهند باشند، پر شود (یادگارزاده و پرند، ۱۳۸۶).

در دو دهه اخیر، ارزیابی‌های سنتی در مدرسه‌ها و سایر مؤسسات آموزشی به‌طور جدی سؤال‌برانگیز بوده است. تمرکز انتقادات مطرح شده، بر عدم کفايت امتحانات سنتی و تأثیری است که بر روند آموزش برای آمادگی شرکت در این امتحانات دارد. انتقادات بر این اساس بنا شده است که شکل رایج ارزیابی‌ها نمی‌توانند ضامن یادگیری با کیفیت و عمیق، توسعه تفکر انتقادی، دانش ماندگار و یادگیری در طول عمر باشد

^۱. Earl & Katz

(غلام آزاد، ۱۳۹۰: ۱۴). همچنین در خصوص ماهیت آزمون‌های پیشرفت تحصیلی همان‌طور که استیگینز^۱ (۱۹۹۷) اشاره می‌کند، باید گفت که این آزمون‌ها به خوبی نتوانسته‌اند مهارت‌ها و شایستگی‌های مهمی مانند قدرت تفکر انتقادی، چگونگی تحلیل و حل مسائل و یادگیری خود نظم‌دهی را بسنجند. از سوی دیگر، آزمون‌های رایج در کمی کردن مهارت‌های شناختی، به توانایی‌های به وجود آمده در فرآگیران تأکید دارند (فتحی آذر، ۱۳۸۲: ۴۱۵).

اما انتخاب‌های جدید در ارزشیابی بر این فرض استوار هستند که یک هدف مهم سنجش، اصلاح یادگیری و سنجش رشد دانش‌آموزان است و فقط در حد اندازه‌گیری ویژگی‌های کسب شده نیست. این سنجش در صدد است که شواهدی دال بر پیدایش تحول و پیشرفت را گزارش دهد. همچنین در پی تشخیص تحول حقیقی در دانش‌آموز است و نه سنجش عملکردهای نسبی (نسبت به سایر دانش‌آموزان). به علاوه در اصول و استانداردهای ریاضی آمریکا (۲۰۰۰) نیز اظهار شده است که ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، باید حامی فرایند یادگیری دانش‌آموزان باشد و به آن معنی است که ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، علاوه بر کمک به یادگیری ریاضی، لازم است اطلاعات مفیدی را -هم به دانش‌آموزان و هم به معلمان - بدهد (غفاری و گویا، ۱۳۹۴: ۱۰).

بر اساس اصل پاسخگویی، همواره از معلمان خواسته می‌شود به ارائه شواهدی پردازند که نشان‌دهنده تأثیر فعالیت آنها در کلاس درس ریاضی روی دانش‌آموزان باشد. یکی از روش‌های مؤثر در این زمینه ارزشیابی پیشرفت تحصیلی در این درس است. در هر فعالیت آموزشی، یا به‌طور کلی در هر فعالیتی که برای انتقال، برانگیختن و کسب دانش، نگرش و توانش به عمل آید، از ارزشیابی آموزشی به عنوان فرایندی مستمر و منظم برای توصیف کردن، هدایت و اطمینان یافتن از کیفیت فعالیت‌های آموزشی استفاده می‌شود (بازرگان، ۱۳۸۰). گیج و برلاینر^۲ (۱۹۸۳) نیز بیان می‌کنند سنجش و ارزشیابی بخشی از پاسخگویی تربیتی و افزایش بازدهی برنامه درسی است (ترجمه لطف‌آبادی و همکاران، ۱۳۷۴). اگر ارزشیابی پیشرفت تحصیلی را "سنجش عملکرد یادگیرندگان و مقایسه نتایج حاصل با هدف‌های آموزشی از پیش تعیین شده، به منظور تصمیم‌گیری درباره اینکه آیا فعالیت‌های آموزشی معلم و کوشش‌های یادگیری

¹. Stiggins

². Gage & Berliner

دانشآموزان به نتایج مطلوب انجامیده و به چه میزانی است" ، تعریف کنیم (سیف، ۱۳۸۲: ۱۲۶) این سؤال مهم مطرح می‌شود که چگونه اطمینان پیدا کنیم:

« دانشآموزان به هدف‌های از پیش تعیین شده رسیده‌اند؟ »

« کوشش‌های یادگیری دانشآموزان تا چه حد اثربخش بوده است؟ »

« فعالیت‌های معلم در سر کلاس چقدر مفید بوده است؟ »

« چطور می‌توان به نقاط قوت و ضعف معلم و یادگیرنده پی برد؟ »

کاملاً واضح است که استفاده از روش‌های ارزشیابی پایانی به تنها یک در برآورده کردن اهداف بالا کافی نیست. زیرا این شیوه ارزشیابی و سنجش عمدتاً دارای اهداف رتبه‌بندی و قضاوت در مورد عملکرد پایانی دانشآموزان است. از طرفی هنگامی که فعالیت آموزشی معلم و دانشآموز در کلاس به پایان رسیده باشد و با ارزشیابی پایانی متوجه نقاط ضعف و کمبودهایی در یادگیری فراگیر شویم، دیگر مجالی برای اصلاح و جبران آن وجود ندارد. در چند سال اخیر همگام با تغییرات شگرف در رویکردهای تدریس و یادگیری، بنا به نیاز و ضرورت، تحولات عمدہ‌ای نیز در ارزشیابی پیشرفت تحصیلی به وجود آمده است. مکمیلان (۲۰۰۰) جهت‌گیری نوین بحث‌های سنجش آموزش را در موارد زیر خلاصه کرده است:

- یادگیری در مقابل ممیزی؛
- سنجش تکوینی در مقابل سنجش پایانی؛
- آزمون‌های ملاک مرجع در مقابل آزمون‌های هنجار مرجع؛
- ارزش افزوده به جای استانداردهای مطلق؛
- نظریه‌های سنتی و جدید؛
- آزمون‌های سرعت در مقابل آزمون‌های قدرت؛
- سنجش کلاسی در مقابل سنجش مبتنی بر استاندارد.

ریاضی دارای ماهیتی است که کاربرد این ایده (سنجش برای یادگیری) در آن، بسیار مناسب به نظر می‌رسد، زیرا بیشتر مفاهیم ریاضی را می‌توان به طور واضح و صریح تعریف کرد و خصوصیات آنها را مشخص کرد. لذا سنجش اهداف مفاهیم ریاضی، آسان‌تر از موضوعاتی است که از تعریف نسبی یا عمومی‌تری برخوردارند. بنابراین، دانشآموزان با توجه به روش‌بودن اهداف، سریع‌تر متوجه می‌شوند که چه چیزی را باید یاد بگیرند و قضاوت کنند که آن چیز را یاد گرفته‌اند یا خیر (قاسمی، ۱۳۹۳).

در نگاهی کلی، ارزشیابی (سنجدش) تکوینی ریاضی شکلی از ارزشیابی تحصیلی - تربیتی است که در آن معلم با مشارکت فعال دانش‌آموزان و اولیای ایشان با استفاده از ابزارهای مختلف به جمع‌آوری اطلاعات در زمینه تلاش‌ها، پیشرفت‌ها و موقفيت‌های دانش‌آموزان در حوزه ریاضی می‌پردازد و با طبقه‌بندی، تحلیل و تفسیر اطلاعات به آنها کمک می‌کند تا بهتر یاد بگیرند و مشکلات یادگیری ریاضی خود را به کمک اولیا و معلمان برطرف کنند. هدف اصلی در ارزشیابی تکوینی، بهبود شرایط یادگیری دانش‌آموزان با از بین بردن اضطراب‌های نامطلوب ناشی از برگزاری امتحانات و بازخوردهای عددی است (حسنی و احمدی، ۱۳۸۶).

درواقع صاحب‌نظران به این نتیجه رسیدند که کاهش استرس ریاضی دانش‌آموزان و استفاده از سنجدش به عنوان ابزاری برای یادگیری، مستلزم تغییر در استراتژی‌های ارزشیابی پیشرفت تحصیلی و استفاده از انواع دیگر سنجدش ریاضی است. روش‌هایی مانند آزمون‌های معلم‌ساخته، مشاهده، بازخورد، بحث گروهی، پروژه، تکلیف منزل و کارپوشه^۱ روش‌هایی هستند که می‌توان از آنها برای پی‌بردن به نقاط قوت و ضعف دانش‌آموز، روش‌های تدریس و یادگیری بهتر سود جست (استیگنر، ۲۰۰۲). در ادبیات تخصصی سنجدش و ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، موضوعاتی مانند ارزشیابی تکوینی، مدام و آگاهی‌دهنده، سنجدش برای یادگیری و سنجدش به عنوان یادگیری، رویکرد رایج برای ارتقای دانش و آموخته‌های دانش‌آموزان است. همچنین متخصصان آموزش ریاضی بر اهمیت و جایگاه اساسی معیارها و استانداردهای سنجدش و چگونگی به کارگیری آنها تأکید فراوان دارند و اصولاً از مهم‌ترین هدف‌های سنجدش رفتار ریاضی شاگردان را نظارت همیشگی مؤئی و نامرئی در نیل به هدف‌های یادگیری می‌دانند (علم الهدایی، ۱۳۸۸).

مطالعه بین‌المللی روندهای آموزش ریاضیات و علوم^۲ از مهم‌ترین و بزرگ‌ترین مطالعات تطبیقی در قلمرو ارزشیابی پیشرفت تحصیلی است که زیر نظر انجمن بین‌المللی ارزشیابی پیشرفت تحصیلی^۳ اجرا می‌شود. تیمز یک ارزیابی در حوزه آموزش ریاضیات و علوم پایه چهارم ابتدایی و پایه هشتم است . یافته‌ها و اطلاعات به دست آمده از این‌گونه مطالعات، منبع مهم و تعیین‌کننده برای کشف و شناسایی نقاط ضعف

¹. Portfolio

². TIMSS

³. IEA

و قوت نظام‌های آموزشی کشورها در مقیاس ملی و بین‌المللی و ارائه راهکارهای علمی و مؤثر در بهبود فرآیند یاددهی-یادگیری است.

با مروری بر چگونگی تأثیر نتایج تیمز و پرلز^۱ بر عملکرد دانش‌آموزان ایران نیز مشخص می‌شود که هر زمان، اصلاحات و تغییرات به صورت معنی‌دار و هدفمند بر اساس نتایج تیمز و پرلز رخ داده است، بازتاب مثبت این تغییرات در دوره بعدی مشاهده شده است اما از آنجا که در مورد ریاضیات (هر دو پایه چهارم و هشتم) اقدام مشخص و مرتبط با نتایج تیمز و پرلز صورت نگرفته است نه تنها بهبودی حاصل نشده است، بلکه در برخی موارد روند عملکرد دانش‌آموزان با کاهش همراه بوده است (گزارش بین‌المللی تیمز و پرلز، ۲۰۱۱).

در همین رابطه گزارش‌ها نشان می‌دهند که عملکرد دانش‌آموزان ایران در درس‌های علوم و ریاضیات و سواد خواندن در همه دوره‌های تیمز و پرلز همواره پایین‌تر از میانگین بین‌المللی بوده و در مقایسه با برخی کشورهای شرکت‌کننده منطقه (بدون در نظر گرفتن روند عملکرد) پایین‌تر است که این امر با توجه به انتظارات سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ نگران‌کننده است.

سؤال اساسی پژوهش حاضر این است که «سنجش برای یادگیری» به عنوان رویکردی نوین در ارزشیابی تا چه حد می‌تواند در پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانش‌آموزان پایه هشتم اثربخش باشد؟

روش پژوهش

طرح تحقیق به کار رفته در این پژوهش از نوع شبه آزمایشی است. این نوع طرح‌ها برای محقق این امکان را فراهم می‌آورد که وقتی نمی‌تواند شرایط لازم برای طرح‌های آزمایشی واقعی را فراهم کند به سطح کنترل مناسب طرح‌های آزمایشی واقعی نزدیک شود. طرح‌های شبه آزمایشی می‌توانند کنترل قابل توجهی ایجاد کنند. اما به هر حال در سطح پایین‌تری از طرح‌های آزمایشی واقعی قرار دارند و بنابراین فقط وقتی باید استفاده شوند که شرایط مناسب برای موقعیت آزمایشی واقعی موجود نباشد (بیانگرد، ۱۳۹۱: ۱۹۵).

^۱. TIMSS & PIRLS

در این تحقیق نیز به دلیل وجود نداشتن شرایط کافی برای موقعیت آزمایشی واقعی، از روش نیمه‌آزمایشی پیش‌آزمون – پس‌آزمون با گروه کنترل استفاده شد. دلاور (۱۳۹۰) طرح کلی این نوع پژوهش‌ها را به صورت زیر ترسیم کرده است:

جدول (۱) طرح پیش‌آزمون – پس‌آزمون با گروه کنترل

انتخاب تصادفی	پیش‌آزمون	متغیر مستقل	پس‌آزمون	
R	T _۱	X	T _۲	گروه آزمایش
R	T _۱	---	T _۲	گروه گواه

پژوهش حاضر با اندکی تغییر به منظور بومی‌سازی روش با وضعیت مدرسه‌های مورد مطالعه در جامعه، بر اساس رویکرد سنجش برای یادگیری اجرا شده است و رویکرد مذکور در دهه اخیر با اقبال فراوان جامعه تعلیم و تربیت روبرو شده است. در ادامه پس از معرفی مراحل روش از دیدگاه استیگینز، به روش تحقیق به کار رفته در این پژوهش، اشاره می‌شود.

استیگینز، مراحل رویکرد سنجش برای یادگیری را در پنج مرحله زیر خلاصه می‌کند:

گام اول: اجرای پیش‌آزمون

گام دوم: تحلیل نتایج

گام سوم: مقدمات اجرای روش

گام چهارم: اجرای روش

گام پنجم: بازخورد (استیگینز، ۲۰۰۷)

با توجه به مقارن شدن زمان پژوهش با تدریس بحث‌های آمار، احتمال و دایره (سه فصل متوالی از کتاب درسی) در پایه هشتم، پس از انتخاب تصادفی دو گروه آزمایش و گواه، ابتدا آزمونی شامل ۳۰ سؤال از مفاهیم آمار، احتمال و دایره، به منظور آگاهی از سطح یادگیری دانش‌آموزان در این مباحث به عنوان پیش‌آزمون از هر دو گروه به عمل آمد. پس از تفسیر نتایج به دست آمده از پیش‌آزمون، برای ۶ جلسه آموزشی برنامه ریزی شد. در این مدت معلمان کلاس‌های گروه آزمایش طبق روال زیر به تدریس مباحث مورد نظر پرداختند:

۱. در هر جلسه ابتدا معلم به مرور سریع پیش‌نیازهای بحث پرداخته، سپس درس جدید را ارائه می‌دهد.
۲. پس از تدریس مبحث جدید، برای ارزشیابی آموخته‌های دانش‌آموزان، برگه‌ای شامل حداقل ۴ سؤال با شکل کلی زیر به آنها داده می‌شود.

جدول (۲) طرح کلی سوال‌های آزمون

ردیف	سؤال	متن	سؤال	پاسخ اول	پاسخ بعدی	دلیل اشتباه
	سؤال	متن	پاسخی که دانش‌آموز	پاسخی که دانش‌آموز	پاسخی که دانش‌آموز	توضیح دلیل اشتباه

۳. برای آزمون، زمانی در حدود ۱۰ دقیقه در نظر گرفته می‌شود و از دانش‌آموزان خواسته می‌شود پاسخ خود را فقط در ستون پاسخ اول بنویسند. پس از سپری شدن این زمان، کاربرگ‌ها بین دانش‌آموزان توزیع می‌شود (پیوست ۱).
۴. کاربرگ‌ها شامل سوال‌هایی مشابه سوال‌های آزمون بوده و در هر سؤال به حل و توضیح کامل آن به همراه نکات لازم برای راهنمایی دانش‌آموزان در مورد مفهوم مورد نظر پرداخته شده است. برگه‌های کاربرگ نیز دارای شکل کلی زیر است:

جدول (۳) طرح کلی کاربرگ

ردیف	سؤال	پاسخ تشریحی
	در این قسمت پاسخ کامل هر سؤال به همراه بیان نکات کلیدی مربوط به آن نوشته می‌شود	در این قسمت متنهای کلیدی مربوط به آن نوشته می‌شود

۵. پس از توزیع کاربرگ‌ها از دانش‌آموزان خواسته می‌شود به‌طور کامل آن را مطالعه کنند و با برگه آزمون مطابقت دهند. اگر توضیحات کاربرگ توانست در حل یا رفع اشکال سؤالی به آنها کمک کند، پاسخ خود را در ستون «پاسخ بعدی» در برگه آزمون یادداشت کنند (پیوست ۲).
۶. پس از اصلاح پاسخ یا یافتن جواب برای هر سؤال، در ستون «دلیل اشتباه یا پاسخ ندادن» به توضیح کامل دلیل اشتباه خود پردازنند.
۷. به دانش‌آموزان توضیح داده شد که هم به پاسخ اول و هم به پاسخ بعدی نمره داده می‌شود و نگران پاسخ ندادن در مرحله اول نباشند.

۸. حدود ۱۰ دقیقه نیز به دانشآموزان فرصت داده می‌شود تا به کمک کاربرگ‌ها به اصلاح پاسخ‌های خود بپردازنند. سپس برگه‌های آزمون جمع‌آوری می‌شود و کاربرگ‌ها نزد دانشآموزان باقی می‌مانند.
۹. جلسه بعد، معلم در ابتدای ورود به کلاس برگه‌های تصحیح شده به همراه بازخوردهای توصیفی را به دانشآموزان تحویل داده و کمی فرصت می‌دهد تا دانشآموزان در مورد آزمون، سوال‌های خود را بپرسند.
۱۰. جلسه‌های بعدی نیز به همین روال ادامه می‌یابد.

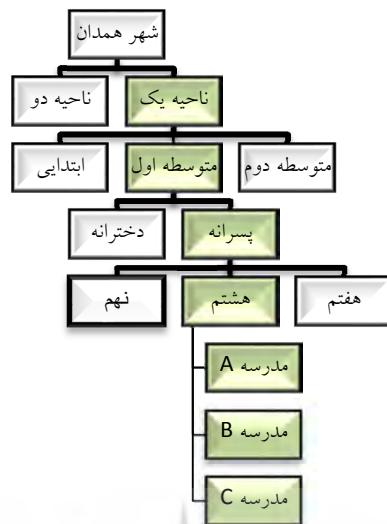
جامعه آماری

موضوع این تحقیق، تأثیر رویکرد سنجش برای یادگیری بر عملکرد تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان است که برای انجام مطالعه از جامعه دانشآموزان پسر پایه هشتم ناحیه یک شهر همدان که در سال تحصیلی ۹۳-۹۴ مشغول به تحصیل هستند، نمونه هایی انتخاب شد. بر اساس آمار موجود در آموزش و پرورش ناحیه یک، حجم جامعه حدود ۱۵۰۰ نفر بود.

روش نمونه‌گیری و حجم نمونه

در این پژوهش به دلیل توزیع گسترده ویژگی‌ها و تنوع زیاد شاخص‌های جامعه و همچنین بنا به ماهیت روش‌های نیمه‌آزمایشی برای پژوهش در جامعه محدود، از روش نمونه‌گیری خوش‌های چندمرحله‌ای استفاده شده است. مراحل نمونه‌گیری تصادفی را می‌توان در خوش‌هایی به صورت زیر در نظر گرفت: ۱. انتخاب ناحیه یک در شهر همدان؛ ۲. در ناحیه یک از بین سه مقطع ابتدایی، متوسطه اول^۱ و متوسطه دوم، انتخاب متوسطه اول؛ ۳. در متوسطه اول بین مدرسه‌های دخترانه و پسرانه، مدرسه‌های پسرانه انتخاب شد؛ ۴. در مدرسه‌های پسرانه، از پایه‌های هفتم و هشتم، پایه هشتم انتخاب شد؛ ۵. در مدرسه‌های دارای پایه هشتم، سه مدرسه به تصادف انتخاب شد؛ ۶. در هر مدرسه دو کلاس از پایه هشتم به تصادف انتخاب شد که یکی به عنوان گروه آزمایش و دیگری به عنوان گروه گواه در نظر گرفته شد. نمودار کلی انتخاب تصادفی در خوش‌ها در شکل (۱) ترسیم شده است.

۱. دانشآموزانی که در پایه‌های هفتم و هشتم و نهم در سال تحصیلی ۹۴-۹۳ مشغول به تحصیل هستند.

شکل (۱) نمودار کلی انتخاب تصادفی خوشها

زیرجامعه هدف دارای حجم تقریبی ۱۵۳۰ دانشآموز پسر پایه هشتم بود که با توجه به کفايت ۱۰ درصدی حجم نمونه، ۱۵۰ نفر برای اجرای طرح تحقیق انتخاب شد.

جدول (۴) حجم زیرجامعه^۱ و نمونه

نام منطقه	دانشآموزان انتخابی	تعداد دانشآموزان در زیرجامعه	تعداد نمونه	نام منطقه
ناحیه یک همدان	پایه هشتم	۱۵۳۰	۱۵۰	

بازار گردآوری داده‌ها

به منظور جمع آوری اطلاعات و تفسیر آماری از دو آزمون معلم ساخته یکی به عنوان پیش آزمون و دیگری به عنوان پس آزمون برای دو گروه آزمایش و گواه و آزمون های تکوینی به شرح زیر استفاده شد.

^۱. حجم زیرجامعه به نقل از کارشناسان آموزش و پژوهش ناحیه یک بیان شده است.

پیش‌آزمون

آزمونی شامل ۳۰ سؤال از مبانی و مفاهیم پایه بحث‌های آمار، احتمال و دایره (۱۰ سؤال آمار، ۱۰ سؤال احتمال و ۱۰ سؤال دایره) طراحی شد و به عنوان پیش‌آزمون از دو گروه آزمایش و گواه به عمل آمد. برای تعیین روایی صوری و محتوایی آزمون، ۴ نفر از معلمان ریاضی، سؤال‌ها را بررسی و سطح دشواری سؤال‌های پیش‌آزمون را تأیید کردند. برای برآورد ضریب اعتبار پایایی پیش‌آزمون از رابطه کودر- ریچاردسون^{۲۱} استفاده شد و عدد ۸۸/۰ به دست آمد.

پس‌آزمون

پس‌آزمون شامل ۳۰ سؤال از مباحث آمار، احتمال و دایره (۱۰ سؤال آمار، ۱۰ سؤال احتمال و ۱۰ سؤال دایره) طراحی شد و پیش از اجرا، برای تعیین روایی درونی، به ۴ نفر از معلمان ریاضی ارائه شد. پس از اصلاح بعضی از سؤال‌ها و تأیید همکاران، به عنوان پس‌آزمون از گروه‌های آزمایش و گواه به عمل آمد. برای تعیین ضریب پایایی پس‌آزمون نیز از رابطه کودر- ریچاردسون^{۲۲} استفاده شد که مقدار ۸۶/۰ را نشان داد.

آزمون تکوینی

سه آزمون معلم‌ساخته طبق رویکرد پنج مرحله‌ای سنجش برای یادگیری در حین اجرای روش از بحث‌های آمار، احتمال و دایره از گروه آزمایش به عمل آمد.

روش‌های آماری

با توجه به ماهیت روش تحقیق حاضر (روش نیمه‌آزمایشی)، داده‌های گردآوری شده شامل نمره‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون و نمره آزمون‌های تکوینی دانش‌آموزان بوده که دارای مقیاس اندازه‌گیری از نوع فاصله‌ای است، لذا می‌توان تحلیل داده‌ها را در دو سطح توصیفی و استنباطی به شرح زیر انجام داد.

در سطح توصیفی از شاخص‌های آماری مانند فراوانی، درصد، درصد تجمعی، میانه، مد، واریانس و انحراف استاندارد و در سطح استنباطی برای تحلیل داده‌ها از آزمون t

$$r_{\bar{x}} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\bar{x}(n-\bar{x})}{n.s^2} \right].$$

آزمودنی‌ها (بازرگان، ۱۳۸۰: ۲۱۱)

(تی) تکنمونه‌ای، آزمون t (تی) گروه‌های مستقل، تحلیل واریانس یک‌طرفه anova (آنوا)، آزمون (t-test) زوجی و رابطه کودر- ریچاردسون ۲۱ استفاده شده است.

تحلیل توصیفی داده‌ها شاخص‌های مربوط به تعداد افراد قرار گرفته در گروه‌های آزمایش و گواه

جدول (۵) شاخص توصیفی تعداد دانش‌آموزان قرار گرفته در هر گروه

گروه			
درصد تجمعی	درصد	فراوانی	گروه
۵۰	۵۰	۷۵	گروه آزمایش
۱۰۰	۵۰	۷۵	گروه گواه
۱۰۰	۱۰۰	۱۵۰	مجموع

شاخص‌های توصیفی مربوط به نمره‌های پیش‌آزمون گروه‌های آزمایش و گواه

جدول (۶) شاخص‌های توصیفی نمره‌های پیش‌آزمون در گروه‌های آزمایش و گواه

گروه	تعداد	میانگین	میانه	مد	انحراف میانگین	واریانس	خطای استاندارد میانگین	حداکثر	دامنه
آزمایش	۷۲	۱۸/۳۵	۱۸	۱۵	۷/۱۰۱	۵۰/۴۲۷	۰/۲۸۳	۳۰	۲۶
گواه	۷۳	۱۸/۴۲	۱۸	۱۵	۷/۰۲۲	۴۹/۳۰۳	۰/۲۸۱	۳۰	۲۵

شاخص‌های توصیفی نمره‌های پس‌آزمون در گروه‌های آزمایش و گواه

جدول (۷) شاخص‌های توصیفی نمره‌های پس‌آزمون در گروه‌های آزمایش و گواه

گروه	تعداد	میانگین	میانه	مد	انحراف میانگین	واریانس	خطای استاندارد میانگین	حداکثر	دامنه
آزمایش	۷۳	۲۲/۵۲	۲۴	۲۳	۶/۴۵۱	۴۱/۶۱۴	۰/۹۵۹	۳۰	۲۴
گواه	۷۳	۱۸/۹۹	۱۹	۱۵	۵/۷۱۷	۳۲/۶۸۰	۰/۶۶۹	۲۸	۲۱

شاخص‌های توصیفی مربوط به نمره‌های پیش‌آزمون گروه آزمایش در بحث‌های آمار، احتمال و دایره

جدول (۸) شاخص‌های توصیفی نمره‌های پیش‌آزمون گروه آزمایش در آمار، احتمال و دایره

بحث	تعداد	میانگین	میانه	مد	انحراف میانگین	واریانس	خطای استاندارد میانگین	حداقل	حداکثر	دامنه
آمار	۷۲	۶/۲۴	۷	۹	۲/۹۰۹	۸/۴۶۵	۰/۳۴۳	۰	۱۰	۱۰
احتمال	۷۲	۵/۹۵	۶	۵	۲/۷۷۸	۷/۷۷۸	۰/۳۲۷	۰	۱۰	۱۰
دایره	۷۲	۶/۱۰	۶	۵	۲/۵۷۹	۶/۶۵۲	۰/۳۰۴	۰	۱۰	۱۰

شاخص‌های توصیفی مربوط به نمره‌های پیش‌آزمون گروه گواه در بحث‌های آمار، احتمال و دایره

جدول (۹) شاخص‌های توصیفی نمره‌های پیش‌آزمون گروه گواه در آمار، احتمال و دایره

بحث	تعداد	میانگین	میانه	مد	انحراف میانگین	واریانس	خطای استاندارد میانگین	حداقل	حداکثر	دامنه
آمار	۷۳	۶/۱۱	۶	۶	۲/۶۵۹	۷/۰۷۱	۰/۲۸۱	۰	۱۰	۱۰
احتمال	۷۳	۵/۲۲	۶	۶	۲/۵۰۱	۶/۰۵۷	۰/۲۸۱	۰	۱۰	۱۰
دایره	۷۳	۶/۱۰	۶	۵	۲/۸۳۹	۸/۰۶۰	۰/۲۸۱	۰	۱۰	۱۰

تحلیل استنباطی داده‌ها

سؤال اول پژوهش: میزان آگاهی دانش‌آموزان از مباحث آمار، احتمال و دایره چه قدر است؟

به منظور بررسی این سؤال از آزمون t (تی) تکنمونه (میانگین یک جامعه) استفاده می‌شود.

برای انجام آزمون می‌توان میانگین میزان میانگین نمره سه بحث را به دست آورد و آزمون t (تی) تکنمونه‌ای را برای مقایسه مقدار میانگین‌ها با سطح متوسط استفاده کرد (در اینجا سطح متوسط پاسخ ۵ در نظر گرفته شده است). اگر میانگین نمره کمتر از ۵ باشد، میزان آگاهی دانش‌آموزان از مباحث آمار، احتمال و دایره از حد متوسط کمتر است و اگر بزرگ‌تر از ۵ باشد، نتیجه می‌گیریم میزان آگاهی دانش‌آموزان از مباحث آمار، احتمال و دایره از حد متوسط بیشتر است.

جدول (۱۰) (خروجی اول) پیشآزمون نمونه

	نمونه	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار میانگین
بحث آمار	۱۵۰	۵/۹۳	۳/۰۲	۰/۲۴
بحث احتمال	۱۵۰	۵/۸۶	۲/۹۱	۰/۲۳
بحث دایره	۱۵۰	۵/۸۶	۲/۹۴	۰/۲۴

خروجی دوم مربوط به آمار استنباطی است و نتایج آزمون را ارائه می‌کند. از آنجا که سطح معنی‌داری در سه قسمت (آگاهی از آمار، احتمال و دایره) برابر ۰/۰۰۰ و از مقدار مفروض ۰/۰۵ کوچک‌تر است، می‌توان چنین برداشت کرد که میانگین نمره این سه درس، اختلاف معنی‌داری با عدد ۵ دارد، از طرفی حد پایین و بالا در ۳ قسمت مثبت است لذا میانگین این متغیر بزرگ‌تر از ۵ است. پس می‌توان گفت:

۱. میزان آگاهی دانش‌آموzan از بحث آمار از حد متوسط بیشتر است.
۲. میزان آگاهی دانش‌آموzan از بحث احتمال از حد متوسط بیشتر است.
۳. میزان آگاهی دانش‌آموzan از بحث دایره از حد متوسط بیشتر است.

جدول (۱۱) آزمون تی تک‌نمونه برای مقایسه میانگین یک جامعه

تی	درجه آزادی	سطح معنی‌داری	اختلاف میانگین	فاصله اطمینان ۹۵ درصدی	
				حد بالا	حد پایین
سطح آگاهی در بحث آمار	۳/۷۸۵	۱۴۹	۰/۰۰۰	۰/۹۳۳۳۳	۰/۴۴۶۰
سطح آگاهی در بحث احتمال	۳/۶۱۹	۱۴۹	۰/۰۰۰	۰/۸۶۰۰۰	۰/۳۹۰۴
سطح آگاهی در بحث دایره	۳/۵۷۱	۱۴۹	۰/۰۰۰	۰/۸۶۰۰۰	۰/۳۸۴۲

حال این سؤال مطرح است که آیا اختلاف معنی‌داری بین میزان آگاهی دانش‌آموzan از مباحث آمار، احتمال و دایره وجود دارد؟ به منظور بررسی این سؤال از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه (anova) استفاده شده است.

ANOVA
جدول(۱۲) تحلیل واریانس یک طرفه پیش‌آزمون نمونه

	مجموع مربعات	میջور میانگین	درجه آزادی	F	سطح معنی‌داری
بین گروهی	۰/۰۳۸	۲	۰/۲۶۹	۰/۰۳۱	۰/۹۷۰
درون گروهی	۳۹۱۷/۴۵۳	۴۴۷	۸/۷۶۴		
Total	۳۹۱۷/۹۹۱	۴۴۹			

با توجه به اینکه سطح معنی‌داری ($0/970$) از مقدار $0/05$ بزرگ‌تر است بنابراین می‌توان گفت اختلاف معنی‌داری بین میزان آگاهی دانش‌آموزان از مباحث آمار، احتمال و دایره وجود ندارد.

سؤال دوم پژوهش: آیا مراحل پنج‌گانه سنجش برای یادگیری و بازخوردها (اعم از کلامی، نوشتاری و نمره) بر عملکرد تحصیلی ریاضی دانش‌آموزان تأثیر دارد؟

زیرسؤال ۱: آیا اختلاف معنی‌داری بین دو گروه (آزمایش و گواه) در پیش‌آزمون

وجود دارد؟

به این منظور از آزمون تی مستقل استفاده می‌شود. خروجی اول آمار توصیفی مربوط به دو نمونه است.

جدول(۱۳) خروجی پیش‌آزمون گروه‌های آزمایش و گواه

	گروه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار
پیش‌آزمون	آزمایش	۷۲	۱۸/۳۴۷۲	۷/۱۰۱۲۰	۰/۸۳۶۸۸
	گواه	۷۳	۱۸/۴۲۴۷	۷/۰۲۱۶۳	۰/۸۲۱۸۲

بر اساس جدول (۱۴) با توجه به اینکه سطح معنی‌داری ($0/988$) بزرگ‌تر از ۵ درصد است، می‌توان گفت واریانس‌ها برابر هستند و سطر اول تفسیر می‌شود. با توجه به این سطح معنی‌داری ($0/947$) با فرض برابری واریانس‌ها بزرگ‌تر از ۵ درصد است، لذا می‌توان گفت بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول (۱۴) آزمون سطح معنی داری پیش آزمون با فرض برابری واریانس ها (آزمون لوین)

		آزمون لوین		F	سطح معنی داری	T	ارجه آزادی	سطح معنی داری میانگین	اختلاف میانگین	Std. Error Difference	فاصله اطمینان ۹۵ درصدی								
											حد بالا	حد پایین							
پیش آزمون	برابری واریانس	۰/۰۰۰	۰/۹۸۸								۲/۲۴۰۹۰								
	نابرابری واریانس			-۰/۶۶	۱۴۲/۹۱۰	۰/۹۴۷	-۰/۰۷۷۴۴	۱/۱۷۲۹۳	-۲/۳۹۵۹۷	۲/۲۴۱۱۰									

زیر سؤال ۲: آیا اختلاف معنی داری بین دو گروه (آزمایش و گواه) در پس آزمون وجود دارد؟

به این منظور از آزمون t (تی) مستقل استفاده می شود. خروجی اول آمار توصیفی مربوط به دو نمونه است.

جدول (۱۵) توصیف پس آزمون گروه های آزمایش و گواه

گروه		تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار
پس آزمون	آزمایش	۷۳	۲۲/۰۲۰۵	۶/۴۵۰۹۰	۰/۷۵۵۰۲
	گواه	۷۳	۱۸/۹۸۶۳	۵/۷۱۶۶۷	۰/۶۶۹۰۹

در خروجی دوم مشاهده می شود که سطح معنی داری ($0/۰۵۲۷$) بزرگتر از ۵ درصد است بنابر این می توان گفت واریانس ها برابر هستند پس باید سطر اول تفسیر شود. با توجه به این سطح معنی داری ($0/۰۰۱$) با فرض برابری واریانس ها کوچکتر از ۵ درصد است بر این اساس می توان گفت بین دو گروه تفاوت معنی داری وجود دارد و با توجه به جدول (۱۶) میانگین گروه آزمایش بیشتر است.

جدول (۱۶) سطح معنی داری پس آزمون (آزمون لوین)

		آزمون لوین		F	سطح معنی داری	t	df	سطح معنی داری میانگین	اختلاف میانگین	Std. Error Difference	فاصله اطمینان ۹۵ درصدی								
											حد بالا	حد پایین							
پس آزمون	برابری واریانس	۰/۴۰۳	۰/۵۲۷								۱/۵۴۰۲۲۵/۰۵۲۸۲۷								
	نابرابری واریانس			۳/۵۰۳	۱۴۱/۹۵	۰/۰۰۱	۳/۵۳۴۲۵	۱/۰۰۸۸۳	۱/۰۳۹۹۸۵/۰۵۲۸۵۱										

زیرسوال ۳: آیا بین پیش‌آزمون و پس‌آزمون در گروه کنترل تفاوت معنی‌داری وجود دارد؟

برای بررسی این سؤال از آزمون مقایسه میانگین دو نمونه وابسته (*t-test* زوجی) استفاده شده است.

نتیجه این آزمون شامل سه خروجی است. خروجی اول، شاخص‌های آماری دو متغیر را نشان می‌دهد.

جدول (۱۷) مقایسه زوجی پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه گواه

		خطای معیار میانگین	انحراف معیار	تعداد	
		میانگین			
Pair 1	پیش‌آزمون گروه گواه	۱۸/۲۰	۷۱	۷۹۶۰	۰/۸۲۶
	پس‌آزمون گروه گواه	۱۹/۱۴	۷۱	۵/۶۹۰	۰/۷۷۵

برای بررسی رابطه (همبستگی) دو متغیر می‌توان فرضیه‌های آماری را به صورت زیر تعریف کرد:

فرض صفر: همبستگی معنی‌داری بین دو متغیر وجود ندارد

فرض مقابل: همبستگی معنی‌داری بین دو متغیر وجود دارد

خروچی دوم، برای بررسی فرضیه‌های آماری فوق است که به ترتیب تعداد داده‌ها ضریب همبستگی و سطح معنی‌داری را برای ضریب همبستگی ارائه می‌کند. ضریب همبستگی برای ۷۱ داده زوجی برابر $0/792$ است. با توجه به مقدار سطح معنی‌داری ($0/000$) که کمتر از ۵ درصد است، فرض صفر رد می‌شود. در نتیجه بین این دو متغیر (پیش‌آزمون و پس‌آزمون) همبستگی معنی‌داری وجود دارد.

جدول (۱۸) ضریب همبستگی پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه گواه

		سطح معنی‌داری	ضریب همبستگی	تعداد	
		پیش‌آزمون & پس‌آزمون			
Pair 1		۷۱	$0/792$	$0/000$	

خروچی سوم، نتایج آزمون t (تی) را نمایش می‌دهد. سطح معنی‌داری ($0/065$) بزرگ‌تر از ۵ درصد است یعنی بین میانگین نمره پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه کنترل تفاوت معنی‌دار وجود ندارد

جدول (۱۹) آزمون t (تی) پیش آزمون و پس آزمون گروه گواه

میانگین	انحراف معیار	خطای معیار میانگین	فاصله اطمینان ۹۵ درصدی		تی	درجه آزادی	سطح معنی داری
			حد بالا	حد پایین			
پیش آزمون	-۰/۹۴۴	۴/۲۴۹	۰/۵۰۴	-۱/۹۴۹	۰/۰۶۲	-۱/۸۷۱	۷۰
پس آزمون	-						۰/۰۶۵

زیرسؤال ۴: آیا بین پیش آزمون و پس آزمون در گروه آزمایش تفاوت معنی داری وجود دارد؟

برای بررسی این سؤال از آزمون مقایسه میانگین دو نمونه وابسته (t -test زوجی) استفاده شده است.

نتیجه این آزمون شامل سه خروجی است. خروجی اول، شاخص‌های آماری دو متغیر را نشان می‌دهد.

جدول (۲۰) شاخص‌های آماری گروه آزمایش

		خطای معیار میانگین	میانگین	انحراف معیار	تعداد	خطای معیار میانگین
Pair 1	پیش آزمون گروه آزمایش	۱۸/۳۷	۷۰	۷/۰۵۵		۰/۸۴۳
	پس آزمون گروه آزمایش	۲۲/۴۳	۷۰	۶/۰۵		۰/۷۸۴

برای بررسی رابطه (همبستگی) دو متغیر می‌توان فرضیه‌های آماری را به صورت زیر تعریف کرد:

فرض صفر: همبستگی معنی داری بین دو متغیر وجود ندارد.

فرض مقابل: همبستگی معنی داری بین دو متغیر وجود دارد.

خروچی دوم، برای بررسی فرضیه‌های آماری فوق است که به ترتیب تعداد داده‌ها ضریب همبستگی و سطح معنی داری را برای ضریب همبستگی ارائه می‌کند. ضریب همبستگی برای ۷۱ داده زوجی برابر $۰/۷۵۷$ است. با توجه به مقدار سطح معنی داری ($۰/۰۰۰$) که کمتر از ۵ درصد است، فرض صفر رد می‌شود. درنتیجه بین این دو متغیر(پیش آزمون و پس آزمون) همبستگی معنی داری وجود دارد.

جدول(۲۱) بررسی ضریب همبستگی پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایش

		تعداد	ضریب همبستگی	سطح معنی‌داری
Pair 1	پیش‌آزمون & پس‌آزمون	۷۰	۰/۷۵۷	۰/۰۰۰

خروجی سوم، نتایج آزمون t (تی) را نمایش می‌دهد. سطح معنی‌داری (۰/۰۰۰) کوچکتر از ۵ درصد است یعنی بین میانگین نمره پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایش تفاوت معنی‌داری وجود دارد که با توجه به خروجی اول، میانگین پس‌آزمون گروه آزمایش بیشتر از پیش‌آزمون است.

جدول(۲۲) آزمون پیش‌آزمون و پس‌آزمون گروه آزمایش

میانگین	انحراف معیار	خطای معیار میانگین	فاصله اطمینان درصدی ۹۵		تی	درجه آزادی	سطح معنی‌داری	
			حد بالا	حد پایین				
پیش آزمون-پس آزمون	-۴/۰۷۵	۴/۷۷۰	۰/۵۷۰	-۵/۱۹۴	-۲/۹۲۰	-۷/۱۱۷	۶۹	۰/۰۰۰

با توجه به نتایج تحلیل‌های بالا می‌توان گفت مراحل پنج‌گانه سنجش برای یادگیری و بازخورد (اعم از کلامی، نوشتاری و نمره) بر عملکرد تحصیلی ریاضی دانش‌آموزان تأثیر دارد.

سؤال سوم پژوهش: آیا مراحل پنج‌گانه سنجش برای یادگیری با شرایط مدرسه‌های استان سازگاری دارد؟

مراحل پنج‌گانه سنجش برای یادگیری از رویکردهای نوین در سنجش کلاسی با تأکید بر بازخوردها، برخاسته از دیدگاه ساختن‌گرایی است و در حال حاضر در حوزه برنامه‌ریزی و تألیف کتاب‌های درسی رویکرد ساختن‌گرایی و ملزمومات آن مورد توجه جدی قرار گرفته است و صاحب‌نظران تعلیم و تربیت به دنبال تغییر رویکرد معلمان از روش‌های سنتی به روش‌های نوین در آموزش و سنجش هستند.

برای بررسی سؤال سوم، از معلمان و دانش‌آموزان شرکت‌کننده در طرح خواسته شد نظر خود را درباره سه بحث کلی آزمون‌ها، کاربرگ‌ها و بازخوردها به‌طور توصیفی بنویسن. مجموع نظرات معلمان و دانش‌آموزان به زیر مقوله‌های: کاهش اضطراب،

افرايش رغبت نسبت به سنجش مستمر، اصلاح بدهمی، فرصت گرفتن نمره بیشتر، بازبینی و اصلاح اشتباهات، تولید راه حل جدید و خوشایند بودن بازخوردهای نوشتاری معلم اشاره داشتند. چکیده نظرات شامل مواردی به شرح زیر است:

نظرات معلمان:

۱. به دانشآموزان فرصت داده می‌شود تا با کمک راه حل‌های موجود در کاربرگ به اصلاح بدهمی خود بپردازن.
۲. با توجه به ارائه راه حل از سوی معلم در کاربرگ، این روش می‌تواند به تولید راه حل‌های متنوع توسط دانشآموزان منجر شود.
۳. عموماً امتحان و ارزشیابی استرس‌زاست ولی در این روش پس از طی چند جلسه و آشنایی دانشآموزان با شرایط جدید ارزیابی، اضطراب کمتری داشتند.
۴. در جلسات پیانی به نظر می‌رسید بیشتر دانشآموزان به سنجش رغبت بیشتری داشتند. چراکه این پرسش از سوی دانشآموزان زیاد شنیده می‌شد: "بازهم با این روش آزمون می‌گیرید؟"
۵. از معایب این روش، وقت‌گیر بودن آن است. زیر معلم باید دو مرحله سؤال طرح کند، یکی برای دانشآموزان و دیگری به عنوان کاربرگ که با پاسخ و توضیح کافی برای هر سؤال همراه باشد.
۶. همچنین تصحیح آزمون باید با بازخورد اصلاحی همراه باشد و این موضوع هم خیلی وقت‌گیر است.

نظرات دانشآموزان:

۱. با توجه به اینکه تعداد سؤال‌ها کم است (حداکثر ۴ سؤال در هر آزمون) کمتر خسته می‌شویم.
۲. با توجه به اینکه تعداد آزمون‌ها بیشتر شده است، نگران نتیجه بد در آزمون نیستیم، زیرا فرصت جبران در آزمون بعدی وجود دارد.
۳. توضیحات و راه حل‌های کاربرگ کمک می‌کند در بعضی موارد ایده و راه جدیدی بیاموزیم.
۴. کاربرگ‌ها فرصت دوباره‌ای ایجاد می‌کنند تا بتوانیم به بازبینی برگه پرداخته و اشتباهات خود را اصلاح کنیم.
۵. بازخوردهای نوشتاری معلم به همراه نمره ایده‌ای خوب و بسیار خوشایند است.

۶. به خاطر وجود دو ستون برای پاسخ در برگه می‌توانیم در بعضی سوال‌ها دو راه حل بنویسیم و نمره بیشتری بگیریم.
۷. در این روش، چون فرصت جبران اشتباه وجود دارد، اضطراب کمتری داریم. برای تحلیل این زیرمقوله‌ها از روش تحلیل محتواهای کیفی با رویکرد جهت‌دار استفاده شد. هدف تحلیل محتواهای جهت‌دار، معتبر کردن و گسترش دادن مفهومی چهارچوب نظریه و یا خود نظریه است. نظریه از پیش موجود، می‌تواند به تمرکز بر پرسش‌های تحقیق کمک کند، این امر پیش‌بینی‌هایی درباره متغیرهای مورد نظر یا درباره ارتباط بین متغیرها فراهم می‌کند (ایمان و نوشادی، ۱۳۹۰).
- از بررسی نوشهای معلمان و دانش‌آموزان می‌توان به زیرمقوله‌هایی با مضمون اصلاح بدفهمی، تولید راه حل متنوع، کاهش اضطراب ارزیابی، افزایش رغبت یادگیری، با توجه تعداد کم سوال‌ها احساس خستگی کمتر، فرصت جبران اشتباه، تولید ایده جدید به کمک راه حل و توضیحات کاربرگ، ایجاد فرصت بازبینی سوال‌های آزمون و رفع اشکال، خوشایند بودن بازخوردهای معلم، نوشتمندو راه حل برای یک سوال و فرصت گرفتن امتیاز بیشتر بر می‌خوریم که همگی پیش‌فرضهای رویکرد سنجش برای یادگیری را تأیید می‌کنند. از مجموع مطالب اخیر می‌توان چنین استنباط کرد که رویکرد سنجش برای یادگیری با شرایط مدارس استان سازگاری دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

بررسی نتایج سنجش یادگیری نشان می‌دهد گرایش بسیار زیادی به سمت تطابق روش‌های سنجش برای یادگیری در دو دهه اخیر به وجود آمده است و همان‌طور که ایرل و کاتر (۲۰۰۶) می‌گویند؛ دیگر موضوع سنجش یادگیری تنها راه و شیوه برای قضاوت در مورد یادگیری دانش‌آموزان نیست و جهت‌گیری سنجش به سمت یادگیری و هم‌سویی با آن مورد توجه قرار گرفته است.

موضوع ارزشیابی پیشرفت تحصیلی مبتنی بر یادگیری از سوابق پژوهشی قوی در بعد بین‌المللی برخوردار است. به عنوان مثال می‌توان به اندرسون^۱ و لانگ^۲ (۲۰۰۲) در

¹.Anderson

². Long

مورد اثرات سنجش توصیفی بر حل مسئله؛ بلاک و ویلیام (۲۰۰۶) در مورد کاربرد سنجش برای یادگیری در کلاس؛ جیمز و پیدر^۱ (۲۰۰۶) در مورد یادگیری حرفه‌ای؛ هارلن^۲ (۲۰۰۶) در مورد اثر سنجش بر تدریس؛ مارزانو (۲۰۰۶) در مورد استفاده از سنجش برای یادگیری به منظور پاسخگویی به انتظارات اسناد بالادستی؛ ویلیام (۲۰۱۱) در تبیین کاربرد سنجش برای یادگیری به منظور پوشش ابعاد مختلف اهداف نظام تربیتی؛ رویز پریمو^۳ (۲۰۱۱) در خصوص سنجش غیر رسمی و تأثیر آن بر یادگیری؛ تیلما و همکاران^۴ (۲۰۱۱) در مورد فرا ارزشیابی سنجش برای یادگیری.

یافته‌های پژوهش حاضر نیز نشان داد، میانگین یادداشتی دانشآموزان در سه بحث (آمار، احتمال و دایره) از حد متوسط بالاتر بوده و بین میانگین نمره‌های دانشآموزان در این سه بحث در پیش‌آزمون در دو گروه آزمایش و گواه تفاوت معنی‌داری وجود ندارد (گروه‌ها همتراز هستند). بین عملکرد دانشآموزان گروه آزمایش در پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت معنی‌داری وجود دارد که نشان از تأثیر مثبت مراحل پنج گانه سنجش برای یادگیری و بازخورد (اعم از کلامی، نوشتاری و نمره) بر عملکرد ریاضی دانشآموزان دارد. یکی از ارکان اصلی روش حاضر، استفاده از بازخوردهای کلامی، نوشتاری و نمره است و معلمان باید از تأثیر بازخوردها، نمره‌ها و درجه‌هایی که به دانشآموزان می‌دهند، آگاه باشند. زیرا این نوع بازخوردها بر اعتماد به نفس و علاقه مندی دانشآموزان به یادگیری تأثیر دارد. بنابراین بازخوردهایی که روی تکلیف انجام شده دانشآموزان مرکز می‌شوند، نسبت به بازخوردهایی که بر دانشآموزان مرکز دارد، بیشتر می‌تواند دانشآموزان را به یادگیری علاقه‌مند کند. در این پژوهش مرکز اصلی بر بازخوردهایی بوده که دانشآموزان در حین اجرای آزمون‌ها با آن روپرتو شده‌اند و همچنین بازخوردهایی که معلم پس از آزمون به تک‌تک دانشآموزان داده است. کلید موقفيت "سنجش برای یادگیری" بازخورد توصیفی است. دانشآموزان زمانی با سنجش یاد می‌گیرند که معلم، بازخوردهای دقیق، اختصاصی و مستقیم برای فرد فرد دانشآموزان در جهت هدایت یادگیری آنها به عمل آورد. بازخورد برای یادگیری قسمتی از فرآيند تدریس است؛ قسمتی که بعد از آموزش، زمانی که اطلاعات به دست

¹. James & Pedder

². Harlen

³. Ruiz- Primo

⁴. Tillema

آمده درباره روشی که دانش‌آموز، موضوعات اصلی را پردازش و تفسیر می‌کند، به صورت طبیعی اتفاق می‌افتد. این ارتباطی ضروری بین سنجش معلم از یادگیری دانش-آموز و فعالیت بعد از سنجش است (ایرل و کاتر، ۲۰۰۶).

به عبارتی، سنجش بدون بازخورد تقریباً هیچ فایده‌ای ندارد. بازخوردهای کلامی، نوشتاری، اشاره‌ای و ... می‌تواند به معلم و دانش‌آموز در تقویت نقاط قوت و بهبود نقاط ضعف کمک زیادی کند. اینکه معلم از چه نوع بازخوردی استفاده کند به موضوع تدریس و شرایط کلاس بستگی دارد، اما انجام آن ضروری است (یادگارزاده، ۱۳۹۰). نتایج این پژوهش، بهنوعی نتایج پژوهش‌های قبلی مانند یادگارزاده، ۱۳۹۱؛ بیگی، ۱۳۸۸؛ حسینی، ۱۳۹۰؛ فرج‌الهی و حقیقی، ۱۳۸۱؛ نعمتی، ۱۳۸۳؛ سپاسی، ۱۳۸۲؛ عسگری و مظلومی، ۱۳۹۰؛ فرنیا، اقدسی و شوستری، ۱۳۹۲؛ حقیقی، ۱۳۸۴؛ خوارزمی، ۱۳۸۹؛ شاهنعمتی، ولایی و فانی، ۱۳۸۷؛ بلوم و همکاران^۱، ۱۹۷۱؛ و پژوهش‌های پاول بلک^۲ و دیلان ویلیامز^۳ (به نقل از رستگار، ۱۳۸۵)؛ بوتلر و نیسان (۱۹۸۶)، به نقل از شریفان، ۱۳۸۸؛ بلک^۴ و ویلیام^۵ (۱۹۹۸)، به نقل از ایرل و کاتر، ۲۰۰۶؛ ماهر و استالینگر (۱۹۷۲)، به نقل از شریفان، ۱۳۸۸)، و آن و لینسون^۶، ۱۳۹۳ را تأیید می‌کند.

برای بومی‌سازی این رویکرد در مدرسه‌های استان به بسترسازی در حوزه ستادی، توانمندسازی معلمان، آشناسازی معلمان ریاضی با روش‌های نوین سنجش در قالب دوره‌های ضمن خدمت، انجام تحقیقات کاربردی بیشتر در سطح استان و انجام پژوهش‌های فراتحلیلی درباره کاربست یافته‌های تحقیقات انجام شده، نیاز است.

پیشنهادها

۱. تلفیق سنجش و یادگیری در فرایند آموزش کلاسی.
۲. ارائه بازخورد اصلاحی به دانش‌آموزان در آزمون‌ها به صورت کلامی، نوشتاری و نمره.

¹.Bengamin Bloom

². Black

³ . William

⁴ . Black

⁵ . Wiliam

⁶ . Linson & Ann

۳. بازخوردهای نوشتاری شامل توضیح در مورد دلایل اشتباه و یادداشت کردن پاسخ درست در برگه آزمون باشد.
۴. آشناسازی معلمان ریاضی با رویکردهای نوین سنجش در قالب دوره‌های ضمن خدمت.
۵. به سنجش نیز به اندازه فرایند تدریس و یادگیری اهمیت داده شود.
۶. انجام تحقیقات کاربردی بیشتر در زمینه سنجش برای یادگیری به منظور بومی سازی رویکرد با شرایط مدرسه‌های کشور.

منابع

- آن، کارول و لینسون، تام (۱۳۹۳). سنجش تکوینی، پلی بین درس امروز و درس فردا؛ مترجم احمد شریفان. مجله رشد تکنولوژی آموزشی، ۳۰ (۱)، ۱۴ - ۱۸.
- ایرل، لورنا و کاتر، استیون (۲۰۰۶). بازاندیشی در سنجش کلاسی؛ ترجمه محمد عسگری، غلامرضا یادگارزاده و کوروش پرنده (۱۳۸۸). تهران: نخبگان.
- ایمان، محمدتقی و نوشادی، محمودرضا (۱۳۹۰). تحلیل محتوا کیفی. مجله پژوهش، ۳ (۲)، ۴۴-۱۵.
- بازرگان، عباس (۱۳۸۰). ارزشیابی آموزشی: مفاهیم، الگوها و فرایند عملیاتی. تهران: سمت.
- بیابانگرد، اسماعیل (۱۳۹۱). روش‌های تحقیق در روانشناسی و علوم تربیتی. تهران: نشر دوران.
- بیگی، رضا (۱۳۸۸). مقایسه میزان عزت نفس و یادگیری خودتنظیمی دانشآموزان در طرح ارزشیابی توصیفی - کیفی با ارزشیابی کمی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.
- حسنی، محمد و احمدی، غلامعلی (۱۳۸۶). زمینه‌یابی اجرای سنجش کیفی توصیفی در مدارس ابتدایی شهر تهران. نوآوری‌های آموزشی، ۶ (۲۳)، ۸۵ - ۱۲۲.
- حسینی، فهیمه‌سادات (۱۳۹۰). بررسی نگرش معلمان و والدین در خصوص کاربرست ارزشیابی کیفی توصیفی در بهبود فرایند یاددهی - یادگیری و سلامت روحی - روانی دانشآموزان مدارس ابتدایی پایه اول شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴-۹۰. پایان‌نامه کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی درسی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- حقیقی، فهیمه‌سادات (۱۳۸۴). نقش ارزشیابی مستمر در تعمیق یادگیری دانشآموزان پایه دوم مقطع ابتدایی شهر تهران، سال تحصیلی ۱۳-۱۴. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور تهران.
- خلخالی، مرتضی (۱۳۷۵). تقدیم بر نظام امتحانی و سنجش یادگیری‌های دانشآموزان در ایران. تهران: پژوهشکده تعلیم و تربیت.
- خوارزمی، مرتضی (۱۳۸۹). بررسی الگوی ارزشیابی کیفی توصیفی در بهبود فرایند یاددهی - یادگیری دانشآموزان کلاس سوم ابتدایی استان هرمزگان از دیدگاه

معلمان در سال تحصیلی ۹۰-۱۴۹۰. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه تربیت معلم.

دلاور، علی (۱۳۹۰). مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی. تهران: انتشارات رشد.

رستگار، طاهره (۱۳۸۵). تأثیر سنجش پایانی بر انگیزه یادگیری توسط گروه اصلاح سنجش انگلستان، جهت مطالعه معلمان برداشت از منبع: www.zibaweb.com(Testing, motivation and learning)

سپاسی، محمد (۱۳۸۲). مقایسه ارزشیابی تکوینی و پایانی بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید چمران اهواز.

سیف، علی‌اکبر (۱۳۸۲). روش‌های اندازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی. تهران: نشر دوران. شاه‌نعمتی، سیده زهرا؛ ولایی، ناصر و فانی، حجت‌الله (۱۳۸۷). بررسی تأثیر ارزشیابی تکوینی منظم بر کاهش اضطراب امتحان و خلاقیت و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان پسر کلاس اول دبیرستان‌های شهر مرودشت. فصلنامه تحقیق در علوم پژوهشی، ۵(۴)، ۲۱-۱۴.

شريفان، احمد (۱۳۸۸). فایده توصیف نتایج ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، رشد تکنولوژی آموزشی، ۲۵، ۲۹-۳۱.

عسگری، محمد و مظلومی، اکرم (۱۳۹۰). تأثیر آموزش مؤلفه‌های سنجش به عنوان یادگیری بر خودپنداره و پیشرفت ریاضی دانش‌آموزان دختر سال سوم راهنمایی ارakk. فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی، ۱(۴)، ۳۱-۱.

علم‌الهدایی، سید حسن (۱۳۸۸). اصول آموزش ریاضی. مشهد: انتشارات جهان‌فردا.

غلام آزاد، سهیلا (۱۳۹۰). ارزیابی ریاضی، رشد آموزش ریاضی، ۲۹(۱)، ۱۴-۱۹.

فتحی آذر، اسکندر (۱۳۸۲). روش‌ها و فنون تدریس. تبریز: انتشارات دانشگاه تبریز.

فرج‌الهی، مهران و حقیقی، فهیمه‌سدات (۱۳۸۱). نقش ارزشیابی مستمر در تعیین یادگیری دانش‌آموزان پایه دوم مقطع ابتدایی شهر تهران. فصلنامه تعلیم و تربیت، ۹۲، ۷۹-۱۱۶.

فرنیا، محمدعلی؛ اقدسی، علیقهی و شوشتاری، ودود (۱۳۹۲). بررسی تأثیر بازخورد در ارزشیابی تکوینی بر پیشرفت تحصیلی درس ریاضی دانش‌آموزان دختر پایه پنجم

- ابتداي شهرستان مياندوآب در سال تحصيلي ۸۹-۹۰. فصلنامه آموزش و ارزشیابي، ۶ (۲۴)، ۷۸ - ۶۷.
- قاسمي، محمدحسام (۱۳۹۳). دو مفهوم کليدي رياضي دوره ابتدائي، الگوريتم و سنجش برای يادگيري. رشد آموزش رياضي، ۳۲ (۱)، ۲۸ - ۳۳.
- غفارى، سميه و گويا، زهراء (۱۳۹۴). ارزشیابي توصيفي: نظریه بدون عمل، رشد آموزش رياضي، ۳۲ (۳)، ۸ - ۱۳.
- گيج، نت و سى. برايلر، ديويد (۱۹۸۳). روانشناسي تربيتى؛ ترجمه لطفآبادى و همكاران (۱۳۷۴). مشهد: انتشارات پاژ.
- مهجور، سيمامك (۱۳۷۴). ارزشیابي تکويني: مفهوم و نقش آن در افزایش سودمندی مواد و فعالیتهای آموزشی، فصلنامه تعلم و تربیت، ۱۱، ۱ - ۲.
- نعمتى، يعقوب (۱۳۸۳). شيوههای نوین ارزشیابي رياضي با تأكيد بر ارزشیابي مستمر. خلاصه مقالات هفتمين کنفرانس آموزش رياضي ايران، سندج، شهرپور ۱۳۸۳.
- يادگارزاده، غلامرضا (۱۳۹۰). مدیريت سنجش در کلاس درس، رشد تكنولوژي، ۲۷ (۵)، ۲۲-۲۳.
- يادگارزاده، غلامرضا (۱۳۹۱). بررسی ميزان اثريخشي طرح ارزشیابي توصيفي در دوره ابتدائي استان همدان از نظر معلمان و مدیران، طرح تحقيق، پژوهشکده تعلم و تربیت استان همدان.
- يادگارزاده، غلامرضا و پرند، كورش (۱۳۸۶). گفتارهایي در سنجش آموزش، تأملی بر نقش سنجش در برنامه درسي، تدریس و يادگيري، تهران: نشر نوای مهتاب.

- Anderson, C. M. & Long, E. S. (2002). Use of a structured descriptive assessment methodology to identify variables affecting problem behavior. *West Virginia University*.35, 137-154.
- Black, P. & William, D. (2006). The reliability of assessments. In J. Gardner (Ed.), *Assessment and learning*. London: Sage.
- Harlen, W. (2006). On the relationship between assessment for formative and summative purposes. In J. (Ed.), *Assessment and learning* (pp. 103118). London: Sage.
- James, M. & Pedder, D. (2006). Professional learning as a condition for assessment for learning` In Gardner (ed.) *Assessment for learning: Theory, Policy and Practice*, London: Sage, 27-43.

- Marzano, R. J. (2006). *Classroom assessment and grading that work*. Alexandria, VA: ASCD.
- McMillan, James H. (2000). Fundamental assessment principles for teachers and school administrators. *Practical assessment, research & evaluation*, 7 (8). Retrieved December 11, 2005 from <http://pareonline.net/getvn.asp?V=7&n=8>.
- Knight, Jim (2008). *The assessment for learning strategy*, DCSF Publications. Sherwood Park Annesley Nottingham NG15 0DJ.
- Ruiz-Primo, Maria Araceli (2011). Informal formative assessment: The role of instructional dialogues in assessing students' learning, *Studies in Educational Evaluation*, 37, 15–24.
- Stiggins, Rick (2002). *Assessment for learning*. Assessment training institute foundation in Portland.
- Stiggins, Rick (2007). Assessment through the Student's Eyes. *Educational leadership*, 64 (8), 22-26.
- <http://timssandpirls.bc.edu/timsspirls2011/international-database.html>.
- Tillema, Harm et al (2011). Assessing assessment quality: Criteria for quality assurance in design of (peer) assessment for learning – A review of research studies, *Studies in Educational Evaluation*, 37, 25–34.
- TIMSS & PIRLS 2011: Relationships among Reading, Mathematics, and Science Achievement at the Fourth Grade—Implications for Early Learning.
- William, Dylan (2011). What is assessment for learning? *Studies in Educational Evaluation*, 37, 3–14.

استناد به این مقاله:

یادگارزاده، رضا و فرهادیان، محمود (۱۳۹۵). بررسی تأثیر رویکرد سنجش برای یادگیری عملکرد ریاضی دانشآموزان پسر پایه هشتم ناحیه یک شهر همدان در سال تحصیلی ۹۴-۹۳. *فصلنامه مطالعات اندازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی*، ۶ (۱۴)، ۱۱۱-۱۴۲.

پیوست‌ها

پیوست (۱): در جدول زیر نمونه آزمونی شامل پاسخ داشت آموز و بازخورد نوشتاری معلم (به زینگ قرمز) آورده شده است

سوال	پاسخ نوبه	پاسخ بدی	دلیل انتبه
(۱) ادر یک کلاس، ۱۰ نفر نمره‌ی ۱۶ و ۲۰ و نفر نمره‌ی ۱۹ گرفته‌اند. میانگین نمره کلاس چه قدر است؟	$\frac{16+20+19}{3} = \frac{55}{3} = 18$	$16+19+20=55$	نمی‌دانم در این کوهه بوللات میانگین را چگونه حساب کنم با دقت در کلبرگ عوامی پاسخ می‌بخسیم سوال اول را به دست بارور و دو راه حل برای سوال پیوسم.
(۲) اندیشه‌ی قد داشت آموزان یک کلاس ۲۴ نفره در جدول زیر دسته بندی شده است. فراوانی دسته ی سوم چه قدر است؟	فراوانی‌ها در این سوال ۲۴ است. (تعداد داشت آموزان) $X+2X-1+2X-2+3+X=24$ $7X+3=24 \rightarrow 7X=24-3=21$ $X=\frac{21}{7}=3$ $3(7)-2=21-2=19$	حدود دسته فرافوانی	سوال اول نمی‌دانم آن کوهه بوللات میانگین را چگونه حساب کنم با دقت در کلبرگ عوامی پاسخ می‌بخسیم سوال اول را به دست بارور و دو راه حل برای سوال پیوسم.
(۳) تعدادی داده امری در ۷ دسته طبقه بندی شده‌اند. جدول اخیر دسته ۹۰-۹۴ است. کوچکترین ترتیب داده و دامنه‌ی تغییرات در این داده‌ها چه قدر است؟	حدود دسته ۲۸-۳۲ ۳۴-۴۰ ۴۶-۵۲ ۵۶-۶۲ ۶۶-۷۲ ۷۶-۸۲ ۸۶-۹۲	۱۶۵-۱۷۰ ۱۶۰-۱۶۵ ۱۵۵-۱۶۰ ۱۴۵-۱۵۰ ۲	فراوانی‌ها در این سوال ۲۴ است. (تعداد داشت آموزان) $X+2X-1+2X-2+3+X=24$ $7X+3=24 \rightarrow 7X=24-3=21$ $X=\frac{21}{7}=3$ $3(7)-2=21-2=19$
(۴) در آزمونی حداقل نمره ۱ است. بینما در اولین آزمون ۱ گرفته است. او در چند امتحان دیگر باید ۵ بگیرد تا میانگین نمراتش ۴ شود؟	$(1+5+5+5) \div 4 = \frac{18}{4} = 4.5$ $(1+5+5+5+5) \div 5 = \frac{25}{5} = 5$	۱+۵+۲=۸ ۱+۵+۵+۳=۱۹ ۱+۵+۵+۵+۴=۲۴ ۲ نا آزمون دیگر	در آزمونی حداقل نمره ۱ است. بینما در اولین آزمون ۱ گرفته است. او در چند امتحان دیگر باید ۵ بگیرد تا میانگین نمراتش ۴ شود؟

پیوست (۲) در جدول زیر بخشی از کاربرگ ارائه شده برای گروه آزمایش در بحث آمار آورده شده است

سوال	راه حل و توضیح																				
۱) در یک کلاس ریاضی، $\frac{1}{3}$ دانش آموزان نمره‌ی ۱۶، $\frac{1}{3}$ دانش آموزان نمره‌ی ۱۵، $\frac{1}{6}$ دانش آموزان نمره‌ی ۱۸ گرفته‌اند پس بايد نصف کلاس را در ۱۶ ضرب کنیم و ثلث کلاس را در ۱۵ و $\frac{1}{6}$ کلاس را در ۱۸ ضرب کنیم تا مجموع کل نمره های کلاس به دست آید سپس مجموع نمرات را بر کل تقسیم کنیم. (در اینجا کل برابر است با: $= \frac{1}{6} + \frac{1}{3} + \frac{1}{2} = \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} = \frac{1}{2}$) پس میانگین کلاس برابر است با:	نصف دانش آموزان کلاس ۱۶ گرفته‌اند پس بايد نصف کلاس را در ۱۶ ضرب کنیم و ثلث کلاس را در ۱۵ و $\frac{1}{6}$ کلاس را در ۱۸ ضرب کنیم تا مجموع کل نمره های کلاس به دست آید سپس مجموع نمرات را بر کل تقسیم کنیم. (در اینجا کل برابر است با: $= \frac{1}{6} + \frac{1}{3} + \frac{1}{2} = \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} = \frac{1}{2}$) پس میانگین کلاس برابر است با: $\frac{\frac{1}{2} \times 16 + \frac{1}{3} \times 15 + \frac{1}{6} \times 18}{1} = \frac{8 + 5 + 3}{1} = 16$																				
۲) در یک آمارگیری تعداد دسته‌ها ۹ و دامنه تفعیلات ۵۴ است. اگر کم ترین داده و میانگین (مرکز) دسته‌ی آخر ۶۳ باشد، بیشترین مقدار داده کدام است؟ مرکز کدام دسته ۵۱ می‌شود؟	می‌دانیم که دامنه تغییرات اختلاف بیشترین و کم ترین داده است. یعنی: کم ترین داده - بیشترین داده = دامنه تغییرات $54 - 51 = 3$ بیشترین داده $\rightarrow 12$ - بیشترین داده $= 3$ هم چنین می‌دانیم که: $3 = \frac{63 - 51}{9}$ طول هر دسته. نکته: فاصله‌ی مرکز هر دسته با دسته‌ی دیگر، با طول دسته‌ها برابر است.																				
۳) میانگین ۱۲ داده آماری برابر ۱۵ و میانگین n داده آماری دیگر برابر ۱۰ شده است. اگر میانگین دو گروه با هم 13 باشد، n را به دست آورید.	<table border="1"> <thead> <tr> <th>نهم</th> <th>هشتم</th> <th>هفتم</th> <th>ششم</th> <th>پنجم</th> <th>چهارم</th> <th>سوم</th> <th>دوم</th> <th>اول</th> <th>دسته</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>مرکز</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td>۵۱</td> <td>۵۷</td> <td>۶۳</td> <td>دسته</td> </tr> </tbody> </table> $\frac{12 \times 15 + 10 \times n}{12 + n} = 13 \rightarrow 180 + 10n = 13(12 + n)$ $180 + 10n = 13 \times 12 + 13n \rightarrow 180 - 156 = 13n - 10n$ $24 = 3n \rightarrow n = \frac{24}{3} = 8$	نهم	هشتم	هفتم	ششم	پنجم	چهارم	سوم	دوم	اول	دسته	مرکز						۵۱	۵۷	۶۳	دسته
نهم	هشتم	هفتم	ششم	پنجم	چهارم	سوم	دوم	اول	دسته												
مرکز						۵۱	۵۷	۶۳	دسته												